

Arrest

nr. 157 195 van 27 november 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X - X,
beide handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun
minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, belast met Asiel
en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de
staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 5 september 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 30 juli 2014 waarbij de aanvraag tot verlenging van de verblijfsmachtiging verkregen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt geweigerd.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers dienden op 7 februari 2012 een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

Zij dienden op 14 maart 2012 een aanvraag in om machtiging tot verblijf bij toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet).

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen weigerde hen op 11 april 2012 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

De aanvraag om machtiging tot verblijf bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, ingediend op 14 maart 2012, werd op 5 juni 2012 onontvankelijk verklaard.

Zij werden op 18 juni 2012, onder een bijlage 13quinquies, bevolen om het grondgebied te verlaten. Verzoekers stelden een schorsings- en annulatieberoep in tegen voormelde beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest nr. 89 444 van 10 oktober 2012 verwierp de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep tot nietigverklaring.

Verzoekers dienden op 18 juni 2012 een tweede aanvraag om machtiging tot verblijf in, bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

De tweede aanvraag om machtiging tot verblijf bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, ingediend op 18 juni 2012, werd op 26 juni 2012 onontvankelijk verklaard. Tegen deze beslissing dienden verzoekers een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest nr. 88 445 van 10 oktober 2012 verwierp de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dit beroep tot nietigverklaring.

Op 2 juli 2012 werden zij bevolen om het grondgebied te verlaten onder bijlage 13. Ook tegen dit bevel om het grondgebied te verlaten dienden verzoekers een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest nr. 88 446 van 10 oktober 2012 verwierp de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dit beroep tot nietigverklaring.

Verzoekers dienden op 13 juli 2012 een derde aanvraag om machtiging tot verblijf in, bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Deze aanvraag werd op 10 september 2012 onontvankelijk verklaard. Tegen deze beslissing dienden verzoekers een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Het beroep tot nietigverklaring ingediend tegen die beslissing werd op 11 februari 2013, bij arrest nr. 96 822, door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen.

Zij dienden op 19 oktober 2012 een vierde aanvraag om machtiging tot verblijf in, bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Deze aanvraag werd op 23 november 2012 onontvankelijk verklaard. Zij werden diezelfde dag, onder een bijlage 13sexies, bevolen het grondgebied te verlaten en tevens werd hen een inreisverbod opgelegd. Tegen deze beslissingen dienden verzoekers een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest nr. 104 342 van 4 juni 2013 werd dit annulatieberoep verworpen.

Zij dienden op 31 december 2012 een vijfde aanvraag om machtiging tot verblijf in, bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Deze aanvraag werd op 19 maart 2013, onontvankelijk verklaard. Uit het medisch advies van de arts-adviseur d.d. 19 maart 2013 bleek kennelijk niet dat verzoeker zou lijden aan een aandoening die een directe bedreiging inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit. De beschreven aandoeningen vereisten geen dringende maatregelen zonder welke er acuut levensgevaar zou kunnen zijn. Zij werden op diezelfde dag bevolen, onder een bijlage 13, het grondgebied te verlaten. Verzoekers dienden tegen voormelde beslissingen een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest nr. 100243 van 29 maart 2013 werd de vordering verworpen daar de bestreden beslissingen diezelfde dag werden ingetrokken.

Verzoekers werden op 22 april 2013 gemachtigd tot een tijdelijk verblijf van één jaar.

Zij dienden op 18 maart 2014 een aanvraag tot verlenging van hun tijdelijk verblijf in. Verzoekers werden in het bezit gesteld van een bijlage 15, geldig tot 30 augustus 2014.

De arts-adviseur stelde in zijn advies van 29 juli 2014 dat er een duidelijke verbetering van de medische aandoeningen was ten aanzien van het ogenblik waarop de verblijfsmachtiging werd toegestaan en dat er geen redenen weerhouden kunnen worden waaruit kan worden afgeleid dat die situatie niet blijvend zou zijn. Daarenboven werd gesteld dat de medische behandeling en opvolging beschikbaar en

toegankelijk zijn in Albanië.

Op 30 juli 2014 werd de aanvraag tot verlenging van de verblijfsmachtiging verkregen in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, geweigerd. Dit is de thans bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

"HE (R.R.: xxx)

Geboren te Vajush Shkoder op (...)1966

+ partner: HF (R.R.: xxx)

Geboren te Grizhe Shkoder op (...)1974

+ minderjarige kinderen:

-HEm; °(...)1997

-HEr; °(...)2002

-HEn; °(...)2010

adres: (...) 1030 SCHAARBEEK

Onder verwijzing naar de aanvraag die op datum van 03.06.2014 bij onze diensten werd ingediend tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf voordien toegestaan in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, en in toepassing van artikel 13 van de wet van 15 december 1980, gewijzigd door artikel 12 van de wet van 15 september 2006, deel ik u mee dat, overeenkomstig artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 (B.S. 31/05/2007) en art. 13 §3,2° van de wet van 15 december 1980, aan dit verzoek tot verblijfsverlenging geen gunstig gevolg kan worden gegeven.

Overwegende dat betrokkenen een aanvraag tot verblijfsmachtiging bij onze diensten hebben ingediend op basis van genoemd artikel 9ter op 31.12.2012. Dat dit verzoek door onze diensten op 22.04.2013 gegrond werd verklaard waarna betrokkenen in het bezit werden gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister geldig van 14.06.2013 tot 14.06.2014, dit BIVR mag niet langer verlengd worden.

Reden:

Er werden medische elementen aangehaald voor HEr, die echter niet weerhouden konden worden (zie verslag arts-adviseur d.d. 29.07.2014 in gesloten omslag).

Overwegende dat evenwel de omstandigheden op grond waarvan de machtiging oorspronkelijk werd toegestaan niet langer bestaan, of dat deze zodanig zijn gewijzigd dat de machtiging niet langer nodig is (artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 (B.S. 31/05/2007) tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980), waarbij werd nagegaan of de verandering van deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft.

Dat derhalve, gezien hoger gemaakte vaststellingen, het niet langer blijkt

1) Dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) Dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar haar land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)."

2. Onderzoek van het beroep

In een tweede middel voeren verzoekers de schending aan van de materiële motiveringsplicht, van de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen juncto artikel 9ter van de vreemdelingenwet juncto artikel 9 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007.

Ter astruering van hun middel zetten verzoekers uiteen wat volgt:

“1.

Ondergeschikt, indien het verzoek van verzoekers nog steeds als een verzoek tot verlenging zou dienen te worden beoordeeld, dient een schending van art. 9 van het KB van 17 mei 2007 te worden weerhouden.

Dit artikel stelt:

Art. 9. De vreemdeling die gemachtigd werd tot beperkt verblijf op grond van artikel 9ter van de wet, wordt geacht niet meer te voldoen aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden in de zin van artikel 13, § 3, 2°, van de wet, indien de omstandigheden op grond waarvan de machtiging werd verleend, niet langer bestaan, of zodanig zijn gewijzigd dat deze machtiging niet langer nodig is. Er dient hierbij te worden nagegaan of de verandering van deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter hebben.

Uit artikel 9 van voormeld KB kan worden afgeleid dat volgende zaken dienen nagegaan wanneer DVZ een verblijfsmachtiging niet wil verlengen: De omstandigheden op grond waarvan de machtiging werd verleend, bestaan niet langer of zijn zodanig gewijzigd dat de machtiging niet langer nodig is; De verandering van de omstandigheden dient voldoende ingrijpend te zijn met een niet-voorbijgaand karakter;

2.

De arts-adviseur concludeert dat de omstandigheden op grond waarvan de verblijfsmachtiging werd verleend niet langer bestaan of minstens ingrijpend zijn gewijzigd.

De arts-adviseur komt tot deze conclusie op grond van volgende overwegingen: De gezwellen op de oogzenuw groeien meestal enkel voor de leeftijd van 6 jaar en vormen geen bedreiging meer op latere leeftijd;

De behandeling met chemotherapie is inmiddels afgelopen; Er zijn geen redenen te weerhouden waaruit kan worden afgeleid dat deze niet blijvend zou zijn; Betrokkene dient vnl. multidisciplinair opgevolgd, en deze multidisciplinaire opvolging zou beschikbaar zijn in Albanië;

3.

Deze overwegingen schragen de bestreden beslissing niet.

In tegenstelling tot wat de arts-adviseur voorhoudt, zijn de omstandigheden welke aanleiding hebben gegeven tot het verlenen van de verblijfsmachtiging nog steeds bestaande, minstens zijn zij niet ingrijpend gewijzigd.

De overwegingen van de arts-adviseur zijn manifest onverenigbaar met de conclusies van Dr. Machiel VDA en Prof. Dr. Jutte VDW, beiden verbonden aan de afdeling Kinderhematologie-Oncologie van het Universitair Ziekenhuis te Brussel, zoals weergegeven in zijn brief dd. 30 januari 2014. Dr. Piet W, zoals weergegeven in zijn attest dd. 06.02.14

Dr. VDA overweegt in zijn brief dd. 30 januari 2014 dat (zie stuk 2 bij verzoek tot verlenging) Bij Er. een ernstige protopis is van het rechteroog met minimale/ geen visus; Er een centrale lijn werd geplaatst en chemotherapie werd gestart volgens SIOP, doch dat vanwege allergische reactie de chemotherapie in mei 2013 werd overgezet op VINBLASTINE 6 mg/ m² 1 x per week; Er intensief multidisciplinair wordt opgevolgd in verband complexiteit van neurofibromatosis (NKO, cardiologie, neurologie, neurochirurgie, oogheelkunde, endocrinologie, orthopedie, sociale dienst, psychologie) De linkeroogzenuw verdikt is, hetgeen door middel van visuscontrole en MRI's nauwkeurig in gaten gehouden wordt; Een intensieve controle noodzakelijk is om te voorkomen dat zij volledig blind zal worden;

Dr. VDA, geconsterneerd door de beslissing tot weigering van verblijf, voegt hieraan toe in zijn brief dd. 28 augustus 2014 dat (zie stuk 3)

Het essentieel is voor de gezondheid van Er. dat zij opgevolgd wordt in een goed academisch centrum met alle faciliteiten en kennis aanwezig, om garant te staan voor een optimale multidisciplinaire behandeling van alle complexe aspecten van haar ziekte; Bij verdere toename van de tumor massa zal intensieve chemotherapie worden opgestart;

Ook dr. W benadrukt in zijn attest dd. 06.02.14 het belang van een intensieve controle ter voorkoming van volledige blindheid alsook dat er een noodzaak is aan een multidisciplinaire opvolging (zie stuk 2 bij oorspronkelijke aanvraag).

M.a.w. het belang van een intensieve en multidisciplinaire controle en opvolging wordt eensluidend onderstreept door de gespecialiseerde arts en de opvolgende arts. (!)

4.

De motivering van de arts-adviseur terzake het belang van deze intensieve en multidisciplinaire controle is manifest gebrekkig.

Deze noodzaak van een multidisciplinaire opvolging en controle is (minstens behoorde deze) een omstandigheid (te zijn) op grond waarvan de verblijfsmachtiging werd toegekend.

De arts-adviseur toont niet aan dat deze omstandigheid niet langer bestaande is of ingrijpend gewijzigd is.

In tegendeel blijkt uit de medische stukken zeer duidelijk dat er nog steeds een absolute noodzaak is aan een multidisciplinaire opvolging: dr. VDA stelt expliciet dat een intensieve controle noodzakelijk is om te voorkomen dat Er. volledig blind zal worden. (zie stuk 2 bij oorspronkelijke aanvraag en stuk 3 bij huidig verzoekschrift).

Ten onrechte kent de arts-adviseur enkel een marginaal belang toe aan dit onderdeel van de behandeling.

Het onderzoek door de arts-adviseur naar de beschikbaarheid van deze multidisciplinaire opvolging is bovendien onvolledig en is niet van aard aan te tonen dat de jonge Er. in Albanië effectief zou kunnen beschikken over deze noodzakelijke multidisciplinaire opvolging.

De arts-adviseur stelt enkel (zie p. 2 van zijn advies, eerste zin):

“ Betreffende de multidisciplinaire opvolging van betrokkene, uit (1) en (2) blijkt dat er pediaters en neurologen zijn in Albanië.”

De arts-adviseur reduceert ten onrechte de behandeling van Er. door een opvolging door een neuroloog of pediater.

De arts-adviseur gaat flagrant voorbij aan de duidelijke informatie welke hem werd verstrekt door dr. VDA, verbonden aan de afdeling Kinderhematologie – Oncologie van het UZ Brussel; deze geeft duidelijk aan dat de multidisciplinaire opvolging dient te gebeuren door volgende afdelingen: NKO Cardiologie Neurologie Neurochirurgie Oogheelkunde Endocrinologie Orthopedie Sociale dienst Psychologie

Dat een multidisciplinaire opvolging noodzakelijk is, blijkt ook uit de afspraken welke Er. reeds mocht ontvangen van het UZ Brussel (stuk 4): Een afspraak op de dageenheid Kinderoncologie (18-09-14) Een afspraak op Kinderneurologie (21-10-14)

Waar de arts-adviseur enkel verwijst naar de beschikbaarheid van een neuroloog en een pediater, houdt hij verkeerdelijk geen rekening met de noodzaak aan de opvolging door de andere afdelingen NKO, cardiologie, neurochirurgie, oogheelkunde, endocrinologie, orthopedie niet noodzakelijk zou zijn.

In casu dient m.a.w. vastgesteld dat de beoordeling van de arts-adviseur afwijkt van de beoordeling door geneesheer-specialist, dr. Machiel VDA, verbonden aan het UZ Brussel, afdeling Kinderhematologie-Oncologie.

Het is vooreerst onduidelijk waarop de DVZ-arts zich gesteund heeft om te stellen dat de opvolging door de andere afdelingen (NKO, cardiologie, neurochirurgie, oogheelkunde, endocrinologie, orthopedie) niet noodzakelijk zouden zijn.

Er is geen enkel stuk in het administratief dossier dat het oordeel van de arts-adviseur ondersteunt; in het administratief dossier bevindt zich geen dienstige vakliteratuur, noch verwijst de arts naar enige literatuur of bron.

De arts-adviseur motiveert op geen enkele wijze op welke grond hij tot die stelling (tegengesteld aan die van de geneesheer-specialist) komt.

Hoewel de ambtenaar-geneesheer een zekere beoordelingsvrijheid heeft als arts, impliceert het gegeven dat de ambtenaar-geneesheer een arts is, geenszins dat op hem bij het verlenen van zijn advies conform artikel 9ter, § 1, vijfde lid van de vreemdelingenwet, geen of een verminderde motiveringsplicht zou rusten.

De beoordelingsvrijheid van de ambtenaar-geneesheer bij het geven van zijn advies doet derhalve geen afbreuk aan het feit dat administratieve beslissingen afdoende gemotiveerd moeten zijn, hetgeen inhoudt dat de motivering steeds in concreto beoordeeld dient te worden in het licht van alle gegevens van het administratief dossier (RvS 23 september 1997, nr. 68.248; RvS 13 mei 2002, nr. 106.502 en RvS 18 september 2008, nr. 186.352). De motivering moet in dit opzicht ook draagkrachtig zijn, hetgeen wil zeggen dat de motivering voldoende duidelijk, juist, niet tegenstrijdig, pertinent, concreet, precies en volledig moet zijn.

Voor de invulling van de motiveringsverplichting van de arts kan nuttig worden verwezen naar het arrest nr. 121.375 dd. 24.03.14 (eigen onderlijning):

“ 4.8 Hoewel het de ambtenaar-geneesheer die de verweerder adviseerde op zich vrij staat om niet akkoord te gaan met het standpunt dat werd ingenomen door de behandelend geneesheer in het door de aanvrager voorgelegde standaard medisch getuigschrift, dient hij in zijn advies echter wel op een afdoende wijze te motiveren waarom hij tot dit andersluidend oordeel komt.

De beoordelingsvrijheid van de ambtenaar-geneesheer, waarnaar de verweerder in de nota met opmerkingen verwijst, betekent immers niet dat diens vaststellingen steeds volstaan als motieven voor een beslissing tot de onontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Het gegeven dat de ambtenaar-geneesheer een arts is, impliceert al evenmin dat er op hem bij het verlenen van zijn advies conform artikel 9ter, § 1, vijfde lid van de vreemdelingenwet, geen of een verminderde motiveringsplicht zou rusten. De beoordelingsvrijheid van

de ambtenaar-geneesheer bij het geven van zijn advies doet derhalve geen afbreuk aan het feit dat administratieve beslissingen afdoende gemotiveerd moeten zijn, hetgeen inhoudt dat de motivering steeds in concreto beoordeeld dient te worden in het licht van alle gegevens van het administratief dossier (RvS 23 september 1997, nr. 68.248; RvS 13 mei 2002, nr. 106.502 en RvS 18 september 2008, nr. 186.352). De motivering moet in dit opzicht ook draagkrachtig zijn, hetgeen wil zeggen dat de motivering voldoende duidelijk, juist, niet tegenstrijdig, pertinent, concreet, precies en volledig moet zijn. De motivering is slechts volledig indien zij een grondslag vormt voor alle onderdelen van de beslissing.” (RvS 12 oktober 2007, nr. 175719; RvS 24 september 2008 186.486). Toegepast op het bepaalde in artikel 9ter van de vreemdelingenwet, houdt de motiveringsplicht voorzien in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen in dat de rechtsonderhorige moet kunnen nagaan op welke gronden de hem aanbelangende beslissing is gesteund en waarom de door hem aangevoerde concrete en pertinente argumenten, zoals geattesteerd in een aan de verweerder voorgelegd medisch getuigschrift, in het algemeen niet worden aanvaard (cf. RvS 18 september 2013, nr. 224.723; RvS 4 december 2002, nr. 113.182).

Gelet op de volstreekte afwezigheid van elke toelichting of staving door de arts-attaché van zijn stelling (dat de opvolging van de neurofibromatosis door een neuroloog of pediater afdoende zijn, en niet door andere afdelingen), kan zijn motivering niet als voldoende duidelijk, laat staan voldoende pertinent en concreet worden beschouwd.

De motivering van de arts-adviseur is derhalve gebrekkig.

Daarbij komt dat de arts-adviseur een ander standpunt inneemt dan de behandelende geneesheer-specialist.

In zulke hypothese rust op de arts-attaché, die geen specialist is, een bijzondere motiveringsverplichting; terzake kan nuttig worden verwezen naar het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd. 24 maart 2014 (RvV 121 375):

Wanneer de ambtenaar-geneesheer een ander oordeel is toegedaan dan hetgeen door een behandelend geneesheer-specialist wordt geattesteerd, dienen de motieven waarop de ambtenaar-geneesheer zich baseert om tot een andersluidend oordeel te komen, des te concreter en pertinenter te zijn.

Dergelijk andersluidend oordeel van een met een adviserende functie beklede arts impliceert dan immers dat hij besluit dat de beoordeling van de gespecialiseerde arts onjuist is, wat betekent dat hij van oordeel is dat deze gespecialiseerde arts zich vergiste, een medische problematiek overdreef of een tegenaangewezen behandeling heeft voorgeschreven in de door hem opgestelde medische attesten.

In casu blijft de arts-adviseur manifest in gebreke de motieven te verduidelijken welke hem tot een andersluidend oordeel brengen, hetgeen eveneens constitutief is voor een schending van de materiële motiveringsverplichting.

Het is overigens onduidelijk of de arts-attaché eenzelfde specialisatie heeft genoten en over eenzelfde expertise beschikt (als dr. Machiel VDA) om de aandoening van Er. te beoordelen.

Het is derhalve eveneens onduidelijk op grond waarvan de arts-attaché meent zijn niet-uitgewerkte en niet-onderbouwde stelling te kunnen superposeren boven de gedetailleerde bevindingen en het uitgewerkte en precieze besluit van de behandelend geneesheer-specialist.

De vastgestelde motiveringsgebreken in het beslissend advies van de ambtenaar-geneesheer leidt ipso facto tot de vernietiging van de weigeringsbeslissing die in dit advies haar noodzakelijke grondslag vindt.

5.

Mutatis mutandis kan eenzelfde argumentatie worden ontwikkeld m.b.t. de behandeling van Er. met VINBLASTINE 6mg/ m² 1 x per week.

Zowel uit het verslag van dr. Machiel VDA als uit het medisch attest kan worden afgeleid dat Er. thans nog steeds een behandeling met VINBLASTINE volgt.

Eenzijds spreekt dr. Machiel VDA geenszins over een einde van deze behandeling, anderzijds vermeldt dr. W uitdrukkelijk dat er zeker nog één jaar behandeling noodzakelijk is. (zie stuk 2 bij de oorspronkelijke aanvraag)

De arts-adviseur gaat voorbij aan dit onderdeel van de behandeling, verduidelijkt niet waarom volgens hem deze behandeling niet noodzakelijk zou zijn, en geeft ook niet aan hoe (op grond van welke motieven) hij komt tot een standpunt dat tegengesteld is aan dat van de geneesheer specialist.

Eenzelfde conclusie (als voor de beoordeling van de verdere opvolging) dringt zich op: het is derhalve eveneens onduidelijk op grond waarvan de arts-attaché meent zijn niet-uitgewerkte en niet-onderbouwde stelling te kunnen superposeren boven de gedetailleerde bevindingen en het uitgewerkte en precieze besluit van de behandelend geneesheer-specialist.

De vastgestelde motiveringsgebreken in het beslissend advies van de ambtenaar-geneesheer leidt ipso facto tot de vernietiging van de weigeringsbeslissing die in dit advies haar noodzakelijke grondslag vindt.”

Verzoekers voeren onder meer aan dat de motivering van de arts-adviseur terzake het belang van de intensieve en multidisciplinaire controle manifest gebrekkig is.

In het medisch advies van 29 juli 2014 stelt de arts-adviseur “(...) *de behandeling met chemotherapie is inmiddels afgelopen. Dit is een duidelijke verbetering met de situatie op het moment dat de tijdelijke verblijfsmachtiging werd gegeven. (...) betrokkene dient voornamelijk multidisciplinair te worden opgevolgd*”. Vervolgens onderzoekt de arts-adviseur de beschikbaarheid van de zorgen en opvolging in Albanië. Hierbij wordt verwezen naar bronnen waarbij gesteld wordt “*deze informatie wordt toegevoegd aan het administratief dossier van betrokken*”. Zo wordt verwezen naar informatie afkomstig uit de MedCOI-databank. Hierbij dient echter vastgesteld te worden dat de stukken waarnaar verwezen worden niet terug te vinden zijn in het administratief dossier en dit in tegenstelling tot de vermelding op het advies, zodat de juistheid van de in het advies weergegeven informatie niet kan gecontroleerd worden. Hoe dan ook stelt de arts-adviseur in zijn advies dat er pediaters en neurologen aanwezig zijn in Albanië. Echter blijkt uit het specialistisch verslag van Dr. VDA, dat gevoegd werd bij de aanvraag tot verlenging van de verblijfsmachtiging het volgende:

“Al bij eerste kennismaking is er sprake van een ernstige proptosis van het rechter oog met minimale/geen visus. Er werd een centrale lijn geplaatst en chemotherapie (VCR/carboplatine) werd opgestart volgens SIOP-LGG 2004. Vanwege forse allergische reactie op de carboplatine wordt de chemotherapie in mei 2013 overgezet op vinblastine 6mg/m² 1 x week. Eridona wordt intensief multidisciplinair opgevolgd in verband complexiteit van neurofibromatosis (NKO, cardiologie, neurologie, neurochirurgie, oogheelkunde, endocrinologie, orthopedie, sociale dienst, psychologie). (...)”

Uit dit specialistisch verslag blijkt zeer duidelijk dat een opvolging enkel door een pediatr en een neuroloog niet volstaat gezien de complexiteit van neurofibromatosis. Verder blijkt uit het voormelde verslag dat de chemotherapie werd stopgezet omwille van een forse allergische reactie op de toegediende chemo. Om dit op te vangen werd de chemotherapie overgezet op vinblastine 6mg/m² 1 x week. Daargelaten de vraag of dit een duidelijke verbetering is met de situatie op het moment waarop de verblijfsmachtiging werd toegekend, dient vastgesteld te worden dat de arts-adviseur geheel niets vermeldt over deze behandeling. Dit werd geheel niet onderzocht in het kader van de toegankelijkheid en de beschikbaarheid van de medische zorg.

Uit het voormelde blijkt dat de motivering van de arts-adviseur gebrekkig is.

Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangenomen.

Het middel is in de aangeven mate gegrond.

3. Korte debatten

Verzoekers hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 30 juli 2014 waarbij de aanvraag tot verlenging van de verblijfsmachtiging verkregen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt geweigerd, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig november tweeduizend vijftien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU